

РЕШЕНИЕ

№ 5729

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4393** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ем Ди Д. Г.“- О. – [населено място], представлявано от управителя М. К. чрез адв. Г. Д. срещу Решение № 20080575 от 29.03.2021 г. по НАХД № 1534/2021 г. на СРС, 11 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/№ 29-0000389 от 21.12.2017 г., издадено от главния директор на ГД „Инспектиране на труда“. Навеждат се твърдения, че решението е материално незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – ИА „Главна инспекция по труда“-гр.С., чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Ем Ди Д. Г.“- О. – [населено място], представлявано от управителя М. К. срещу наказателно постановление № 29-0000389 от 21.12.2017 г., издадено от главния директор на ГД

„Инспектиране на труда“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/, затова че на 06.11.2017г. в обект – жилищна сграда в строеж, находящ се в [населено място], [улица], на който са извършвани монтажни работи от „Ем Ди Д. Г.“- О. – [населено място], в качеството си работодател по смисъла на §.1, т.1 ДР на КТ, дружеството не е уредило като трудови правоотношения предоставянето на работна сила, като не е сключило трудов договор в писмена форма с лицето П. А. П., [ЕГН], на длъжност „монтажник“.

С Решение от 03.06.2020г. по НАХД № 1198/2018г. по описа на СРС е потвърдено наказателно постановление № 29-0000389 от 21.12.2017 г., издадено от главния директор на ГД „Инспектиране на труда“. Решението е отменено с Решение № 392/22.01.2021г. по адм.дело № 9336/2020 г. на АССГ, 7 касационен състав поради допуснати съществени нарушения и е върнато за разглеждане от друг състав на СРС.

С процесното Решение № 20080575 от 29.03.2021 г. по НАХД № 1534/2021 г. на СРС, 11 състав отново е потвърдено наказателно постановление /НП/№ 29-0000389 от 21.12.2017 г., издадено от главния директор на ГД „Инспектиране на труда“.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препащане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а имуществената санкция в близък до предвидения в закона минимален размер, е правилно определена.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че е осъществен състава на административно нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. В настоящия случай от събраните по делото доказателства, в това число от декларацията на П. от 06.11.2017г. се установява, че последният осъществява престиране на работна сила като монтажник, работодателят е определил мястото и времето на работа, както и възнаграждение според положения труд, работата се извършва чрез полагане на личен труд от негова страна и е свързана с основния предмет на дейност на дружеството, като на лицето е възложено да изпълнява определени трудови функции, а не на определен трудов резултат.

Елементите на трудовото правоотношение са посочени в чл.66 ал.1 от КТ, като основните от тях са: престиране на работна сила /трудова функция/ на дадено работно място в определено работно време. Предмет на гражданския договор е предоставяне на резултат, който е определен по обем и съдържание и трябва да бъде постигнат в определен период, който по своята същност не представлява работно време. Съдът намира, че представеният от касатора Договор за услуга от 01.11.2017г. с П., без достоверна дата, като противоречащ на останалия доказателствен материал, не оборва

извода за престиране на работна сила /трудова функция/ на дадено работно място в определено работно време от лицето.

Задължение за работодателя в случая е било да сключи трудов договор в писмена форма с посоченото лице, поради което възраженията на касатора са неоснователни. Налице са всички белези, които характеризират този договор и съответно правоотношенията по него не като облигационни, а като трудови, а съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения и в този смисъл е налице извършено нарушение на трудовото законодателство, до който правилен краен извод е стигнал и районния съд. Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд, че деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, като при липса на събрани доказателства за отегчаващи вината обстоятелства, наложената имуществена санкция в размер на 2000 лева близък до минималния, предвиден в закона, е съответна на целите на чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20080575 от 29.03.2021 г. по НАХД № 1534/2021 г. на СРС, 11 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/№ 29-0000389 от 21.12.2017 г., издадено от главния директор на ГД „Инспектиране на труда“.

ОСЪЖДА „Ем Ди Д. Г.“- О. – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. К. да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.